

[Axel Kristensen.]

nu vender tilbage til den sorte skole, og det er jo slet ikke meningen med disse foranstaltninger.

Der er andre ting i dette lovforslag, f. eks. tilskud til forskelligt, og dem kan man også tale om. Hvis f. eks. en skole skal have to gymnastiksale, får den ikke større tilskud til det, men så kan den ene sal erstattes med et svømmebassin, så børnene kan lære at svømme. Det synes jeg er udmærket; det koster os ikke mere, og jeg synes, det kan være meget nyttigt.

En anden ting vil jeg gerne nævne — det ærede medlem hr. K. B. Andersen var også inde på det — nemlig dette, at hidtil har man haft pligt til at sørge for undervisningen indtil den skolepligtige alders ophør for dem, der var svage, ikke forstands- eller evnemæssigt, men som af andre grunde ikke kunne komme i skole eller på anden måde blive delagtiggjort i undervisning. Denne frist bliver nu udvidet til at omfatte også de år, hvor der er frivillig uddannelse, og jeg synes, det er rimeligt, at de mennesker, der er ramt hårdt ved at være invalider eller på anden måde, ikke skal stilles ringere i henseende til at lære noget end dem, der er så lykkelige at være sunde og raske.

Jeg tror som sagt at kunne tilsige, at vi sagligt vil medvirke ved bearbejdelsen af dette lovforslag, til at få det gennemarbejdet og oplyst, men vi er meget ængstelige med hensyn til hele spørgsmålet om lærermangelen. Jeg vil gerne støtte det ærede medlem hr. K. B. Andersen i, at vi må have udvidet seminarierne — og det må ske hurtigt — og også med hensyn til det, der blev nævnt forleden, da vi behandlede spørgsmålet om lærermangelen, om, at andre, der havde tilstrækkelig god uddannelse på enkelte felter, efter at have tilgnet sig en vis pædagogisk viden burde kunne sættes ind over for lærermangelen. Vi kan i en nødsituation ikke acceptere en traditionsbunden tankegang, men må anvende de midler, man har, og jeg beder den højtærede minister gøre alt, hvad han kan på dette felt, således at lærermangelen kan blive mindst mulig.

Poul Thomsen: Det er næsten blevet en tradition her i dag, at en af ordførerne

skal meddele, at han taler på en andens vegne, og jeg skal altså også meddele, at vort partis ordfører i denne sag, det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen, ikke kan være til stede, og at det derfor er faldet i min lod at sige et par ord om det foreliggende lovforslag om ændringer i lov om folkeskolen.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. K. B. Andersen sagde, at der her ikke er tale om en strukturændring således som ved 1958-loven, der gav en ændring af strukturen inden for folkeskolen. Men alligevel er det dog på et par punkter så vidtgående ændringer, der foreslås her, at det er nødvendigt, at man under en udvalgsbehandling af sagen går dybt til bunds for at finde ud af, om det er den rigtige løsning, den højtærede undervisningsminister er nået til med dette lovforslag.

Jeg vil gerne først gøre et par bemærkninger om nogle af de småting, som er i lovforslaget. Først og fremmest vil jeg sige til den højtærede undervisningsminister, at vi i mit parti er særdeles tilfredse med den ændring, som er indføjjet under punkt 4 i forslaget, hvori det hedder: „eller — for de børn, hvis forældre ønsker det — i realafdelingen i en privat realskole.“ Vi har flere gange gjort opmærksom på, at det var urimeligt, at man prøvede at sondre på det område mellem de private realskoler og de almindelige, de kommunale realskoler. Det ærede medlem hr. K. B. Andersen var ængstelig for, at man ved at indføje dette i loven skulle komme til at skabe en sådan tilgang til de private realskoler, at man derved hindrede adgangen til at oprette realafdelinger i de kommunale skoler. Hvis en realskole er så dygtig, at den kan tiltrække tilstrækkelig mange elever, synes jeg i og for sig det må være mindst lige så godt, at man lader børnene gå i den private realskole, som nu engang er på stedet, som at man opretter en ny realskole i konkurrence med den allerede bestående — vel at mærke på kommunal basis og med tilskud fra staten. Vi er fra vor side tilfredse med den formulering, undervisningsministeren har givet forslaget på dette område.

Vi er også — idet jeg stadig gerne vil rose den højtærede undervisningsminister — tilfredse med, at man nu indfører talkarakterer ved afgangsprøverne, således som det